

ADORACJA ŻON I MATEK

Śpiew: *Kłaniam się Tobie...*

Wprowadzenie

C: Panie Jezu, przeżywając *Jerycho Rodzin*, w tej godzinie stają przed Tobą kobiety jako żony i matki, które pragną adorować Ciebie w Najświętszym Sakramencie. Pragną dziękować Ci za to, że są kobietami, że zostały wezwane i powołane do roli żony i matki. Dziękując za swoją kobiecość, życie w małżeństwie i rodzinie oraz za macierzyństwo, pragną również prosić o godne wypełnianie swojego ziemskiego powołania.

Bóg stwarzając człowieka na swój obraz i podobieństwo, stworzył go jako mężczyznę i kobietę, aby razem szli przez życie, dbali o stworzenie i swoje otoczenie, ale przede wszystkim o swoje małżeństwo i rodzinę. Zarówno kobieta, jak i mężczyzna zostali przez Pana Boga wyposażeni w liczne cechy, właściwe tylko danej płci. Cechy te, tak różnorodne, mają pomóc im na drodze życia małżeńskiego i rodzinnego, ale także w życiu zawodowym, koleżeńskim czy sąsiedzkim. Pozwalają one, szczególnie w życiu małżeńskim uzupełniać się we wszystkich jego wymiarach, być dla siebie oparciem, a nade wszystko darem w swej różnorodności i niepowtarzalności. Panie Jezu, przed Twoim Obliczem, pragniemy wielbić Cię za geniusz kobiety.

Kobieta jako dar

L: Jan Paweł II w *Liście do Kobiet* w sposób szczególny ukazał piękno kobiecego powołania, dziękując kobiecie za jej życie i obecność, za jej różnorodne powołanie, za jej kobiecość w słowach: „Dziękujemy ci, kobieto-matko, która w swym łonie nosisz istotę ludzką w radości i trudzie jedyne doświadczenia, które sprawia, że stajesz się Bożym uśmiechem dla przychodzącego na świat dziecka, przewodniczką dla jego pierwszych kroków, oparciem w okresie dorastania i punktem odniesienia na dalszej drodze życia. Dziękujemy ci, kobieto-małżonko, która nierozzerwalnie łączysz swój los z losem męża, aby poprzez wzajemne obdarowywanie się służyć komunii i życiu. Dziękujemy ci, kobieto-córko i kobieto-siostro, która wnosisz w dom rodzinny, a następnie w całe życie społeczne bogactwo twej wrażliwości,

intuicji, ofiarności i stałości. Dziękujemy ci, kobieto pracująca zawodowo, zaangażowana we wszystkich dziedzinach życia społecznego, gospodarczego, kulturalnego, artystycznego, politycznego, za niezastąpiony wkład, jaki wnosisz w kształtowanie kultury zdolnej połączyć rozum i uczucie, w życie zawsze otwarte na zmysł „tajemnicy”, w budowanie bardziej ludzkich struktur ekonomicznych i politycznych” (LdK 2).

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie***

C: Wspominając Twoje dzieła stwórcze Panie, **Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie:** za wszystkie kobiety na świecie, a zwłaszcza za te, których godność nieustannie jest poniżana przez najbliższych.

W: Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie.

C: Za wszystkie kobiety, które każdego dnia wypełniają swoje powołanie małżonki.

W: Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie.

C: Za wszystkie kobiety, które każdego dnia wypełniają swoje powołanie matki.

W: Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie.

C: Za wszystkie kobiety, które każdego dnia wypełniają swoje powołanie babci.

W: Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie.

C: Za miłość, ciepło i troskliwość oraz atmosferę domu rodzinnego tworzoną każdego dnia.

W: Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie.

C: Za umacnianie wiary oraz troskę o duchowy charakter wspólnoty rodzinnej.

W: Boże Stworzycielu, dziękujemy Tobie.

Adoracja w ciszy

Śpiew: *Pan jest mocą...*

Macierzyństwo jako tajemnica życia

L: Papież Jan Paweł II w Liście apostołskim o godności i powołaniu kobiety *Mulieris Dignitatem* w 1988 r. wskazał na szczególne i piękne powołanie kobiety, jakim jest macierzyństwo. Pisał: „Macierzyństwo zawiera w sobie szczególne obcowanie z tajemnicą życia, które dojrzewa w łonie kobiety. Matka podziwia tę tajemnicę, ze szczególną intuicją „pojmuje” to, co się w niej dzieje.

W świetle „początku” matka przyjmuje i kocha dziecko, które nosi w łonie jako osobę. Ten jedyny sposób obcowania z nowym, kształtującym się człowiekiem stwarza z kolei takie odniesienie do człowieka – nie tylko do własnego dziecka, ale do człowieka w ogóle – które głęboko charakteryzuje całą osobowość kobiety. Powszechnie się przyjmuje, że kobieta jest bardziej od mężczyzny zwrócona do konkretnego człowieka, macierzyństwo zaś jeszcze bardziej tę dyspozycję rozwija. Mężczyzna – mimo całego współudziału w rodzicielstwie – znajduje się jednak „na zewnątrz” procesu brzemienności i rodzenia dziecka i musi pod wielu względami od matki uczyć się swego własnego „ojcostwa”. Należy to – rzecz można – do normalnego ludzkiego dynamizmu rodzicielstwa, również gdy chodzi o dalsze etapy po urodzeniu dziecka, zwłaszcza w pierwszym okresie. Całościowo rozumiane wychowanie nowego człowieka winno zawierać w sobie dwoisty wkład rodzicielski: wkład macierzyński i ojcowski. Jednakże wkład macierzyński jest decydujący dla budowania podstaw nowej osobowości ludzkiej (MD 18).

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Boże nasz, bądź uwielbiony i błogosławiony***

W: Boże nasz, bądź uwielbiony i błogosławiony: w każdej stworzonej na Twój obraz i podobieństwo kobiecie, którą dałeś mężczyźnie jako wsparcie i pomoc na drogach ziemskiego życia.

W: Boże nasz, bądź uwielbiony i błogosławiony.

C: W szczególnych i niepowtarzalnych cechach kobiecych, takich jak: delikatność, uczuciowość, emocjonalność, czułość, troskliwość, drobiazgowość i podzielność uwagi.

W: Boże nasz, bądź uwielbiony i błogosławiony.

C: W macierzyństwie każdej kobiety, które uczyniłeś niezwykłą tajemnicą życia rozwijającego się pod sercem matki.

W: Boże nasz, bądź uwielbiony i błogosławiony.

C: We wzajemnym uzupełnianiu się mężczyzny i kobiety w małżeństwie i rodzicielstwie.

W: Boże nasz, bądź uwielbiony i błogosławiony.

Śpiew: *Bądź pochwalon na wieki...*

Adoracja w ciszy

Rola matki w życiu dziecka

L: W adhortacji apostolskiej *Amoris laetitia* papież Franciszek pisał o potrzebnej i chroniącej roli matki w życiu dziecka, podkreślając, że: „matki są najsilniejszym antidotum na szerzenie się egoistycznego indywidualizmu. (...) One dają świadectwo o pięknie życia!”. Niewątpliwie, „społeczeństwo bez matek byłoby społeczeństwem nieludzkim, ponieważ matki zawsze, również w najgorszych momentach, potrafią dawać świadectwo czułości, poświęcenia, siły moralnej. Matki często przekazują również najgłębszy sens praktykowania religii: pierwsze modlitwy, pierwsze gesty pobożności, których uczy się dziecko (...). Bez matek nie tylko nie byłoby nowych wiernych, lecz wiara straciłaby sporą część swojego prostego i głębokiego ciepła. (...) Drogie mamy, dziękuję wam, dziękuję za to, czym jesteście w rodzinie, i za to, co dajecie Kościołowi i światu” (AL 174).

W innym miejscu papież pisał: „Matka, która chroni dziecko swoją czułością i współczuciem, pomaga mu rozbudzić zaufanie, doświadczyć, że świat jest dobrym miejscem, które je akceptuje. To z kolei pozwala mu rozwijać poczucie własnej wartości, które sprzyja zdolności do intymności i empatii. Postać ojca pomaga nam z drugiej strony zrozumieć granice rzeczywistości i w większym stopniu charakteryzuje się zmysłem orientacji, wyjściem ku szerszemu światu, pełnemu wyzwań, a także zachętą do wysiłku i walki. Ojciec, z jasną i szczęśliwą tożsamością męską, który z kolei na swoim odcinku łączy miłość i akceptację żony, jest równie konieczny jak jej macierzyńska troska. Są to elastyczne role i zadania, które dostosowują się do konkretnych sytuacji każdej rodziny, ale jasna i dobrze określona obecność obu postaci, męskiej i żeńskiej, tworzy najbardziej właściwe środowisko dla dojrzewania dziecka” (AL 175).

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec***

C: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec: za wszystkie kobiety, które pełnią różnorakie powołanie i służą innym.

W: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec.

C: Za to, że każdemu dałeś ziemską matkę.

W: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec.

C: Za wszystkie żony, które trwają w jedności i nierozzerwalności w sakramencie małżeństwa mimo braku miłości ze strony męża.

W: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec.

C: Za wszystkie kobiety w stanie błogosławionym, które wytrwale i z miłością noszą swoje dzieci pod sercem.

W: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec.

C: Za trud rodzenia nowego człowieka, mężnie znoszony przez wszystkie rodzące matki.

W: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec.

C: We wszystkich matkach gotowych przyjąć z miłością każde dziecko.

W: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec.

C: Za wszystkie babcie, które mądrze wspierają swoje dzieci, opiekując się i dając przykład swoim wnukom.

W: Uwielbiamy Cię Boże, najlepszy Ojciec.

Śpiew: *Cóż Ci Jezu damy...*

Adoracja w ciszy

Kobieta jako żona i matka

L: Po Bogu, kolejne miejsce w życiu kobiety zajmuje mąż. Kobieta jako żona powinna kochać swojego męża i ufać mu. Mimo zmęczenia, współmałżonkowi trzeba okazywać zainteresowanie, zrozumienie, dawać wsparcie. Należy poznać również jego oczekiwania. Do tego potrzebna jest codzienna rozmowa oraz wyzbycie się wszelkiego narzekania i zniechęcenia, które powinny zostać zastąpione życzliwością i szacunkiem. Małżeństwo w Biblii porównywane jest do chodzenia we wspólnym jarzmie. Jarzmo to drewniana obręcz, która łączy dwa zwierzęta pociągowe. Jeżeli idą równo, z tą samą prędkością i w tym samym kierunku, to sobie pomagają. Podobnie jest w małżeństwie. Jednak, jeśli jeden ze współmałżonków rani, małżeństwo rozpada się. Obowiązki względem dzieci oraz prowadzenie domu, czy praca zawodowa nie zwalniają kobiety z dbania o własny wygląd i o ubiór. Dla męża i dzieci, a w pierwszej kolejności dla siebie samych, kobiety powinny być zadbane, atrakcyjne, czysto ubrane, pogodne i uśmiechnięte.

Dzieci w życiu kobiety powinny zajmować miejsce w hierarchii po mężu. Jako matka, kobieta jest bardzo potrzebna swoim dzieciom i za nie, wspólnie z mężem odpowiada przed Bogiem. W relacji z dziećmi jest potrzebna ogromna mądrość oraz świadomość macierzyńska.

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Przepraszamy Cię Jezu***

C: Przepraszamy Cię Jezu: za brak miłości do naszych mężów w codziennym życiu.

W: Przepraszamy Cię Jezu.

C: Za brak cierpliwości i wyrozumiałości, nadmierną gadatliwość, która nie pozwala budować dobrych relacji.

W: Przepraszamy Cię Jezu.

C: Za niedostateczną miłość macierzyńską i nieodpowiedzialne traktowanie dzieci.

W: Przepraszamy Cię Jezu.

C: Za wszystkie kobiety, które z różnych przyczyn dokonały zabójstwa rozwijającego się w nich nowego życia.

W: Przepraszamy Cię Jezu.

*Śpiew: **Pokładam w Panu ufność mą...***

Adoracja w ciszy

Rola kobiety w modlitwie

L: Od zarania dziejów Izraela jako ludu przymierza opowiada się o modlitwie w szczególny sposób zanoszonej przez kobiety: modlitwie uwielbienia, błagalnej, ślubowania. Kobietami modlitwy były Miriam (por. Wj 15,20-21); Debora (por. Sdz 5); Anna (por. 1 Sm 1,1-27; 2,1-10); Judyta (Jdt 9). Istnieje zatem specyficzna modlitwa kobieca. Rzeczą niezaprzeczalną i oczywistą jest to, że w chrześcijaństwie kobiety zawsze odgrywały w modlitwie centralną rolę, uczyły się modlić, kultywowały modlitwę, przekaz jej praktykowania, a przede wszystkim przekazywały niezłomną ufność w siłę modlitwy.

Modlitwą jako relacją jest ta, którą żyją kobiety spotykające Jezusa w opowiadaniach ewangelicznych. Kobiety odważne, natarczywe, które się nie zniechęcają, proszą, błagają, ale także słuchają, pytają, dążą do nawiązania relacji i chcą poznać Jezusa. Kobiety, które po tym spotkaniu, po tym poznaniu czynią z relacji, za pośrednictwem modlitwy do Boga, do Ducha, solidny grunt, w którym może się zakorzenić ich codzienne życie.

Modlitwa na zakończenie

(Modlitwa może być odczytana przez kobietę)

C: Dziękujemy Ci, Boże, dobry Ojcze, za miłość, którą nas obdarzasz. Ty stworzyłeś na swój obraz i podobieństwo kobietę i mężczyznę, aby, różniąc się od siebie, mogli się uzupełniać i być dla siebie wzajemnym wsparciem. Dziękujemy, dobry Ojcze, za kobietę i jej misję we wspólnocie ludzkiej.

Prosimy Cię w intencji kobiet, które są córkami, aby były chciane i kochane przez rodziców, traktowane z czułością i delikatnością.

Prosimy Cię w intencji kobiet, które są żonami, aby były doceniane i wspierane przez mężów. Spraw, by ich małżeństwa opierały się na wzajemnym szacunku, by doświadczały ze swoimi mężami komunii serc i pragnień, których owocem – jeśli taka jest Twoja wola – będzie także nowe życie.

Prosimy Cię w intencji kobiet, które są matkami, aby dzięki macierzyństwu rozkwitały w swojej kobiecości. Spraw, żeby wychowywały dzieci z czułością, mądrością, wrażliwością. Każdego dnia dawaj im dużo siły i radości.

Prosimy Cię w intencji kobiet, które nie zawarły małżeństwa, aby mogły odnaleźć swoje powołanie, miejsce w świecie i spełnienie.

Prosimy Cię w intencji kobiet konsekrowanych, aby wypełniały swoją misję z radością i oddaniem, świadcząc o tym, że Bóg jest prawdziwym źródłem szczęścia.

Prosimy Cię w intencji kobiet, które zostały zepchnięte na margines społeczny i które doświadczyły albo doświadczają przemocy. Strzeż ich i spraw, żeby ich los się odmienił. Powierzamy Ci, dobry Ojcze, wszystkie relacje między kobietami i mężczyznami. Spraw, żeby mogli się wzajemnie rozumieć, doceniać i pomagać sobie nawzajem, tworząc wspólnie wymierne dobro. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Śpiew: *Jezusowi cześć i chwała...*